

ARBETARMAKT

Svensk sektion av FRKI – Förbundet för en Revolutionär Kommunistisk International

Arbetarmakts nyhetsbrev nummer 6 (06/99) - 990328

arbetarmakt.com

Stoppa NATO:a bombningar i Serbien! Stöd Kosovos kamp för självständighet!

NATO-styrkor har inlett ett massivt angrepp på Serbien. Varje natt låter stridsplan bomber och missiler råda över dussintals platser i hela Serbien på order av den USA-ledda militärmaskinen.

Serbiens flygbaser, kommunikationssystem och truppkoncentrationer skjuts sönder med målet att tvinga Slobodan Milosevics regering att godkänna de fredsvillkor som dikterades av NATO-makterna vid förhandlingarna i Rambouillet.

Milosevic vägrar att acceptera NATO-trupper i Kosova eller dra tillbaka serbiska trupper från provinsen. Hans skäl till detta är uppenbara. Serbiska trupper, paramilitära poliser och fascistgrupper är inte bara inblandade i en offensiv mot gerillastyrkor från Kosovos Befrielsearmé (KLA, även kallat UCK), de använder nu pogromer och artilleri för att driva tiotusentals etniska albaner från deras hem i byarna. Precis som i Bosnien representerar detta den etniska rensningens smutsiga politik.

Inte desto mindre måste socialister oreserverat fördöma NATO:s angrepp och kräva dess omedelbara avbrytande. De måste dock samtidigt kräva omedelbart och ovillkorligt tillbakadragande av alla serbiska styrkor från Kosova och ge stöd åt KLA:s och andras kamp för att driva ut dem. Motståndskämparna i Kosova företräder en progressiv kamp som förtjänar - faktiskt kräver - stöd av den internationella arbetarklassen.

Serbien har ingen rätt att behålla kontrollen över Kosova. Albanerna utgör 90 procent av provinsen Kosovos befolkning. Slobodan Milosevic kom till makten och konsoliderade sin makt genom att avskaffa Kosovos autonomi och genom att brutalt och skamlöst våldföra sig på invånarnas språkliga och kulturella rättigheter. Tio år av serbiskt förtryck har övertygat dem om behovet av fullständig statlig självständighet. Albanernas vilja till självständighet bevisas av val i vilka de enbart röstat på partier som kräver självständighet, av tio år av oförtrutligt motstånd mot de påtvingade serbiska myndigheterna och slutligen av KLA.s massomfattande gerillakamp.

Endast extrema och oavslåtliga påtryckningar från NATO-makterna har kunnat övertala KLA att (felaktigt) ansluta sig till Kosovos president Ibrahim Rugova i att acceptera den begränsade autonomin i avtalet från Rambouillet. USA och dess europeiska allierade i NATO vägrar, trots alla sina bekymmer för albanernas lidanden, att erkänna deras rätt till självbestämmande - om det inbegriper avskiljande från Serbien. De visar därigenom inför världen att deras demokratiska anspråk är en fullständig bluff.

Arbetarrörelsen i hela världen måste försvara albanerna mot de serbiska ockupationstrupperna. Den måste erkänna albanernas rätt att skaffa sig vapen och förnödenheter från vem som än är villig att ge dem och även deras rätt att helt och fullt dra militär fördel av de imperialistiska bombningarna för att driva ut de "jugoslaviska" styrkorna.

Men samtidigt måste arbetarrörelsen aktivt motsätta sig flygangreppen på själva Serbien och varje

inmarsch av NATO-trupper i Kosova. Ibrahim Rugova, KLA och majoriteten av befolkningen krävde detta huvudsakligen på grund av pogromer i stor skala vilka serberna genomför och på grund av det folkmord som detta kan sluta med. De serbiska styrkorna har - liksom under de första stadierna av kriget i Bosnien - en överväldigande fördel när det gäller stridsvagnar, artilleri och tränad militär personal. Men med all sannolikhet kommer NATO-bombningarna inte att få slut på de serbiska angreppen på de etniska albanerna.

På kort sikt har de faktiskt intensifierat serbernas angrepp. Serbisk polis och fascistiska grupper har svarat på bombningarna med mord- och terrorvälde i Kosovas byar och städer. Om bombningarna - vilket är troligt - upphör efter en destruktiv men i slutändan tom styrkeuppvissning, så kommer serberna att vara fri att fullborda sin etniska rensning - åtminstone i de delar av Kosova som de vill ockupera permanent.

Dessutom anländer NATO:s stöd till kosovaalbanerna med en ordentlig prislapp - underkastelse under imperialismens planer, åratals uppskjutning av självständighetsmålet och faktiskt också avvärjning av KLA, när NATO-trupperna väl är installerade. Detta NATO-protectorat kommer sannolikt att frysas fast i en nästan permanent form, liksom Daytonavtalet i Bosnien.

Arbetare världen över får inte av sin naturliga avsky inför Milosevic drivas att stödja NATO:s bombningar av Serbien. Clintons och Blairs "humanitära" bekymmer är bara en rökridå för den roll som "världspolis" Förenta Staterna och dess europeiska allierade har tillskansat sig sedan Sovjetunionens sammanbrott.

Om de i första hand bekymrade sig om kosovaalbanerna, så skulle de erkänna deras rätt till en egen stat och ge KLA de vapen som behövs för att driva ut de serbiska trupperna. De ärkereaktionära konsekvenserna av imperialistmakternas "polisroll" har visat sig i Persiska viken, i Somalia, i Haiti och i Bosnien med genomförandet av det reaktionära Daytonavtalet. Förra året tog sig USA rätten att bomba länder som ger skydd åt islamistiska "terrorister". USA:s och Storbritanniens regelbundna bombningar av Irak utgör de senaste episoderna.

USA och Storbritannien försöker upprätta den oemotsagda rätten att genomföra militära aktioner mot varje regim eller rörelse som trotsar deras order. Syftet med dessa interventioner är att garantera att dessa länder genomför de politiska och ekonomiska diktaten från de imperialistiska makterna i Nordamerika och Europa.

Det ligger i de förtrycktas och utsagnas intresse världen över att de imperialistiska makterna - den största och farligaste kraften för reaktion i världen - lider nederlag varje gång de försöker framtvinga sin vilja även om deras fiende (som i detta fall) faktiskt är inbegripen i en reaktionär kamp mot en progressiv kraft vilken imperialisterna påstår sig stödja av "demokratiska" skäl.

Därför stödjer vi i Serbien och Montenegro - dock inte Kosova som de inte har någon rätt att ockupera - de serbiska styrkornas självförsvar mot NATO:s angrepp trots det faktum att serberna inte skulle utsättas för detta angrepp om de drog sig ur Kosova. Nedskjutning av NATO:s flyg, det framtvingade avbrytandet av deras angrepp, kommer allvarligt att försvaga imperialismens grepp i hela världen.

FRKI säger:

- Stoppa NATO:s bombningar nu.
- Nederlag för NATO:s angrepp på Serbien och Montenegro.
- Avbryt FN:s ekonomiska blockad.
- Seger åt den nationella befrielsekampen i Kosova.
- Omedelbart och ovillkorligt erkännande av Kosovas självständighet.
- Ut med serbiska trupper från Kosova.
- Vapen utan villkor till KLA.
- Inga NATO-trupper i Kosova - ut med alla imperialistiska trupper från Balkan.

Fotnot: FRKI (Förbundet för en Revolutionär Kommunistisk International) är den internationella organisation som Arbetarmakt utgör den svenska sektionen i.